

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

14 февруари 2008 година *

По дело C-450/06

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Conseil d'État (Белгия) с акт от 24 октомври 2006 г., постъпил в Съда на 6 ноември 2006 г., в рамките на производство по дело

Varec SA

срещу

Белгийската държава,

в присъствието на:

Diehl Remscheid GmbH & Co.,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-н А. Rosas, председател на състав, г-н J. N. Cunha Rodrigues (докладчик), г-н J. Клуčka, г-жа Р. Lindh и г-н Ал. Арабаджиев, съдии,

* Език на производството: френски.

генерален адвокат: г-жа E. Sharpston,
секретар: г-н R. Grass,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

— за Varec SA, от адв. J. Bourtembourg и адв. C. Molitor,

— за белгийското правителство, от г-жа A. Hubert, в качеството на представител, подпомагана от адв. N. Cahen,

— за австрийското правителство, от г-н M. Fruhmann, в качеството на представител,

— за Комисията на Европейските общности, от г-н B. Stromsky и г-н D. Kukoves, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 25 октомври 2007 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 1, параграф 1 от Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство (ОВ L 395, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 237), в редакцията му, произтичаща от Директива 92/50/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за услуги (ОВ L 209, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 50, наричана по-нататък „Директива 89/665“).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Varec SA (наричано по-нататък „Varec“) и белгийската държава, представлявана от министъра на отбраната, във връзка с възлагането на обществена поръчка за доставка на звена за гъсенични вериги за танкове тип „Леопард“.

Правна уредба

Общностна правна уредба

- 3 Член 1, параграф 1 от Директива 89/665 гласи:

„Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че по отношение на процедурите за възлагане на обществени поръчки, попадащи

в приложното поле на Директиви 71/305/ЕИО, 77/62/ЕИО и 92/50/ЕИО [...], решенията, взети от възложителите [другаде в текста „възлагащите органи“], могат да бъдат ефективно обжалвани и по-специално възможно най-бързо в съответствие с условията, посочени в следващите членове, и по-специално в член 2, параграф 7, с мотива, че тези решения са нарушили правото на Общността в областта на обществените поръчки или националните норми, транспониращи това право.“

- 4 Член 33 от Директива 93/36/ЕИО на Съвета от 14 юни 1993 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за доставки (ОВ L 199, стр. 1) отменя Директива 77/62/ЕИО на Съвета от 21 декември 1976 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за доставки (ОВ L 13, 1977 г., стр. 1) и предвижда, че позоваванията на тази отменена директива се считат за позовавания на Директива 93/36. Освен това член 36 от Директива 93/37/ЕИО на Съвета от 14 юни 1993 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство (ОВ L 199, стр. 54) отменя Директива 71/305/ЕИО на Съвета от 26 юли 1971 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство (ОВ L 185, стр. 5) и предвижда, че позоваванията на последната директива се считат за позовавания на Директива 93/37.

- 5 Член 2, параграф 8 от Директива 89/665 предвижда:

„Когато органите, отговорни за производствата по обжалване, нямат юридически характер [да се чете: „правораздавателен характер“], писмени основания за техните решения следва винаги да бъдат давани. Освен това в такъв случай трябва да бъдат приети разпоредби, които да гарантират процедурите, чрез които всяка предполагаема неправомерна мярка, взета от органа по обжалване, или всеки предполагаем пропуск при упражняването на предоставените му правомощия да могат да бъдат предмет на съдебно обжалване или на преразглеждане от страна на друг орган, който да бъде съд или трибунал [другаде в текста: „юрисдикция“] по смисъла на член [234 ЕО] и да бъде независим както от възложителя, така и от органа по обжалване.

Назначаването на членовете на такъв независим орган и прекратяването на техния мандат следва да бъдат извършвани съгласно същите условия, както за членовете на съдебната власт, що се отнася до властта, отговорна за тяхното назначаване, продължителността на мандата им и възможността за тяхното уволнение. Поне председателят на този независим орган следва да притежава същата юридическа и професионална квалификация като членовете на съдебната власт. Независимият орган взема решенията си, като следва процедура, при която и двете страни се изслушват [другаде в текста: „състезателно производство“], и тези решения следва, чрез мотивите [да се чете: „чрез средствата“], определени от всяка държава-членка, да бъдат правно задължителни.“

- 6 Съгласно член 7, параграф 1 от Директива 93/36, изменена с Директива 97/52/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 1997 година (ОВ L 328, стр. 1, наричана по-нататък „Директива 93/36“):

„В срок от петнадесет дни от получаването на писмено заявление възлагащият орган уведомява всеки неуспял кандидат или оферент за причините за отхвърляне на неговото заявление или неговата оферта и всеки оферент, който е изготвил допустима оферта, за характеристиките и преимуществата на избраната оферта, както и за името на участника, избран за изпълнител.

Въпреки това възлагащите органи могат да откажат достъп до определена информация, посочена в първата алинея и свързана с възлагането на поръчката, когато разкриването ѝ би попречило на прилагането на закона или би влязло в противоречие с обществения интерес, или би причинило вреда на законните търговски интереси на операторите, обществени или частни, или може да попречи на лоялната конкуренция между доставчиците.“ [неофициален превод]

- 7 Член 9, параграф 3 от Директива 93/36 предвижда:

„Възлагащите органи, които са възложили обществена поръчка, обявяват резултата чрез съобщение. В някои случаи обаче може да бъде отказано

публикуването на определена информация за възлагането на поръчка, когато разкриването ѝ би попречило на прилагането на закона, би влязло в противоречие с обществения интерес, би причинило вреда на законните търговски интереси на операторите, обществени или частни, или може да попречи на лоялната конкуренция между доставчиците.“ [неофициален превод]

- 8 Член 15, параграф 2 от същата директива гласи:

„Възлагащите органи трябва да спазват поверителния характер на всяка информация, предоставена от доставчиците.“

- 9 Разпоредбите на член 7, параграф 1, член 9, параграф 3 и член 15, параграф 2 от Директива 93/36 по същество са възпроизведени съответно в член 6, в член 35, параграф 4, пета алинея и в член 41, параграф 3 от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки (ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116).

Национална правна уредба

- 10 Член 87 от Постановлението на Регента от 23 август 1948 г., който урежда производството пред административното отделение на Conseil d'État (*Moniteur belge* от 23—24 август 1948 г., стр. 6821), предвижда:

„Страните, техните съветници и комисарят на правителството могат да се запознаят с преписката по делото в секретариата.“

- 11 Съгласно член 21, трета и четвърта алинея на Законите за Conseil d'État, съгласувани на 12 януари 1973 г. (*Moniteur belge* от 21 март 1973 г., стр. 3461):

„Без да се нарушава член 21а, когато ответникът не предаде административната преписка в определения срок, фактите, посочени от жалбоподателя, се считат за доказани, освен ако тези факти не са очевидно неточни.

Когато административната преписка не е в ответника, той трябва да уведоми за това сезирания с жалбата състав. Последният може да разпореди предоставяне на административната преписка под страх от налагането на глоба съгласно разпоредбите на член 36.“

Спорът по главното производство и преюдициалният въпрос

- 12 На 14 декември 2001 г. белгийската държава открива процедура за възлагане на обществена поръчка за доставката на звена за гъсенични вериги за танкове тип „Леопард“. Двама оференти подават оферти, а именно Varec и Diehl Remscheid GmbH & Co. (наричано по-нататък „Diehl“).
- 13 В хода на разглеждането на тези оферти белгийската държава преценява, че представената от Varec оферта не отговаря на условията за подбор от технически характер и че е невалидна. Белгийската държава обаче приема, че офертата на Diehl отговаря на всички условия за подбор, че е валидна и че цените ѝ са обичайни. В резултат белгийската държава възлага обществената поръчка на Diehl с решение на министъра на отбраната от 28 май 2002 г. (наричано по-нататък „решението за възлагане на обществената поръчка“).

- 14 На 29 юли 2002 г. Varec подава жалба за отмяна на решението за възлагане на обществената поръчка пред Conseil d'État. Diehl е допуснато като встъпила страна.
- 15 Преписката, която белгийската държава предава на Conseil d'État, не съдържа офертата на Diehl.
- 16 Varec иска тази оферта да бъде приложена към преписката. Същото искане прави служителят по изслушването на Conseil d'État, на когото е възложено да изготви доклад (наричан по-нататък „служителя по изслушването“).
- 17 На 17 декември 2002 г. белгийската държава прилага офертата на Diehl към преписката, като уточнява, че в нея не са включени плановете на цялото предложено звено, нито съставните му елементи. Белгийската държава посочва, че съгласно спецификацията и по искане на Diehl е върнала тези документи на дружеството. Белгийската държава допълва, че поради тази причина не може да приложи тези документи към преписката и че ако включването им в нея е абсолютно необходимо, би следвало да се поиска от Diehl да ги предостави. Белгийската държава напомня също, че Varec и Diehl спорят за правото на интелектуална собственост върху въпросните плановете.
- 18 С писмо от същия ден Diehl уведомява служителя по изслушването, че офертата му, която белгийската държава е приложила към преписката, съдържа поверителни данни и информация и затова то възразява срещу възможността трети страни, включително Varec, да се запознаят с тези поверителни данни и информация, свързани с включени в офертата търговски тайни. Всъщност според Diehl някои части от приложения 4, 12 и 13 към офертата му съдържат изрични данни за точните корекции на приложимите плановете за производство, както и за промишления процес.

- 19 В доклада си от 23 февруари 2006 г. служителят по изслушването стига до заключение за отмяна на решението за възлагане на обществената поръчка с мотива, че „при липсата на лоялно съдействие на насрещната страна за правилно правораздаване и справедлив процес, единствената санкция се състои в отмяната на административния акт, чиято законосъобразност не е установена, тъй като някои материали не са представени за обсъждане при условията на състезателност“.
- 20 Белгийската държава оспорва това заключение, като иска Conseil d'État да се произнесе по въпроса за спазването на поверителността на материалите от офертата на Diehl, които съдържат свързана с търговски тайни информация и са приложени към преписката във връзка с производството пред посочената юрисдикция.
- 21 При тези условия Conseil d'État реши да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Трябва ли член 1, [параграф] 1 от Директива 89/665 [...] във връзка с член 15, [параграф] 2 от Директива 93/36 [...] и член 6 от Директива 2004/18 [...] да се тълкува в смисъл, че органът, отговорен за предвидените в този член производства по обжалване, трябва да гарантира поверителността и правото на запазване на търговските тайни, съдържащи се в преписките, които са му предоставени от страните по делото, включително от възлагащия орган, като самият той може да се запознае с такава информация и да я вземе предвид?“

По допустимостта

- 22 Vares изтъква, че за решаването на спора, с който е сезиран Conseil d'État, не е необходимо Съдът да отговаря на преюдициалния въпрос.

- 23 В това отношение следва да се напомни, че в рамките на производство по член 234 ЕО, основано на ясно разделение на правомощията между националните юрисдикции и Съда, националният съд е компетентен да извърши всяка преценка на обстоятелствата по делото. По същия начин само националният съд, който е сезиран със спора и трябва да поеме отговорността за последващото му съдебно решаване, може да прецени — предвид особеностите на делото — както необходимостта от преюдициално заключение, за да може да постанови решението си, така и релевантността на въпросите, които поставя на Съда. Следователно след като поставените въпроси се отнасят до тълкуването на общностното право, Съдът по принцип е длъжен да се произнесе (вж. по-специално Решение от 25 февруари 2003 г. по дело IKA, C-326/00, Recueil, стр. I-1703, точка 27, Решение от 12 април 2005 г. по дело Keller, C-145/03, Recueil, стр. I-2529, точка 33 и Решение от 22 юни 2006 г. по дело Conseil général de la Vienne, C-419/04, Recueil, стр. I-5645, точка 19).
- 24 Съдът също е приел обаче, че при изключителни обстоятелства той може да разгледа условията, при които е сезиран от националният съд, за да провери собствената си компетентност (вж. в този смисъл Решение от 16 декември 1981 г. по дело Foglia, 244/80, Recueil, стр. 3045, точка 21). Отказът да се произнесе по поставен от национална юрисдикция преюдициален въпрос е възможен само ако е съвсем очевидно, че исканото тълкуване на общностното право няма никаква връзка с действителността или с предмета на спора по главното производство, когато проблемът е хипотетичен или още когато Съдът не разполага с необходимите фактически и правни елементи, за да бъде полезен с отговора на поставените му въпроси (вж. по-специално Решение от 13 март 2001 г. по дело PreussenElektra, C-379/98, Recueil, стр. I-2099, точка 39, Решение от 22 януари 2002 г. по дело Canal Satélite Digital, C-390/99, Recueil, стр. I-607, точка 19 и Решение по дело Conseil général de la Vienne, посочено по-горе, точка 20).
- 25 Следва да се посочи, че настоящият случай не е такъв. В тази връзка може да се отбележи, че ако Conseil d'État възприеме заключението на служителя по изслушването, ще достигне до отмяна на обжалваното пред него решение за възлагане на обществена поръчка, без да разгледа спора по същество. Обратно, ако разпоредбите на общностното право, чието тълкуване иска препращащата юрисдикция, обосновават поверителното разглеждане на данните от преписката по главното производство, препращащата юрисдикция ще може да продължи разглеждането на спора по същество. Тези съображения позволяват да се приеме, че тълкуването на посочените разпоредби е необходимо за решаването на спора по главното производство.

По същество

- 26 В постановения на Съда въпрос препращащата юрисдикция споменава както Директива 93/36, така и Директива 2004/18. Тъй като Директива 2004/18 заменя Директива 93/36, следва да се определи въз основа на коя от тези две директиви трябва да бъде разгледан този въпрос.
- 27 Следва да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика процесуалните норми се считат по правило за приложими към всички съдебни спорове, висящи към момента на тяхното влизане в сила, за разлика от материално-правните норми, които обикновено се тълкуват като по принцип неприменими към положения, съществуващи преди влизането им в сила (вж. Решение от 23 февруари 2006 г. по дело *Molenbergnatie*, C-201/04, Recueil, стр. I-2049, точка 31 и цитираната съдебна практика).
- 28 Спорът по главното производство се отнася до правото на защита на поверителната информация. Както посочва генералният адвокат в точка 31 от заключението си, това право по същество представлява материално право, дори ако неговото упражняване може да има процесуални последици.
- 29 Посоченото право възниква, когато Diehl подава офертата си в рамките на процедурата за възлагане на обществена поръчка, разглеждана в главното производство. Тъй като тази дата не е уточнена в акта за препращане, следва да се приеме, че тя е между 14 декември 2001 г. — датата на поканата за представяне на оферти, и 14 януари 2002 г. — датата на отварянето на офертите.
- 30 По това време Директива 2004/18 не е била приета. Следователно за целите на спора по главното производство следва да се вземат предвид разпоредбите на Директива 93/36.

- 31 Директива 89/665 не съдържа никаква разпоредба, която изрично да урежда въпроса за защитата на поверителната информация. В тази връзка е необходимо позоваване на общите разпоредби на тази директива и по-специално на член 1, параграф 1 от нея.
- 32 Последната разпоредба предвижда, че държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че по отношение на процедурите за възлагане на обществени поръчки, попадащи в приложното поле по-специално на Директива 93/36, решенията, взети от възлагащите органи, могат да бъдат ефективно обжалвани с мотива, че тези решения са нарушили правото на Общността в областта на обществените поръчки или националните норми, транспониращи това право.
- 33 Тъй като Директива 89/665 има за цел да осигури спазването на общностното право в областта на обществените поръчки, член 1, параграф 1 от нея следва да се тълкува както с оглед на разпоредбите на Директива 93/36, така и с оглед на други разпоредби от общностното право в областта на обществените поръчки.
- 34 Главната цел на общностните правила в областта на обществените поръчки включва да се осигури ненарушено конкурентно начало във всички държави-членки (вж. в този смисъл Решение от 11 януари 2005 г. по дело Stadt Halle и RPL Lochau, C-26/03, Recueil, стр. I-1, точка 44).
- 35 За постигането на тази цел е важно възлагащите органи да не разкриват информация, свързана с процедурите за възлагане на обществени поръчки, чието съдържание може да бъде използвано за нарушаване на конкуренцията било в процедура за възлагане, която е в ход, било в последващи процедури за възлагане.

- 36 Освен това както по своето естество, така и съгласно системата на обществената правна уредба в тази област, процедурите за възлагане на обществени поръчки са основани на отношение на доверие между възлагащите органи и икономическите оператори, които участват в тези процедури. Операторите трябва да могат да предоставят на тези възлагащи органи всяка полезна информация във връзка с процедурата за възлагане, без да се страхуват, че те предоставят на трети лица данни от информацията, чието разкриване би могло да причини вреди на споменатите оператори.
- 37 Поради тези причини член 15, параграф 2 от Директива 93/36 предвижда, че възлагащите органи са задължени да спазват поверителния характер на всяка информация, предоставена от доставчиците.
- 38 При специфичния случай на уведомяване на неуспял кандидат или оферент за причините за отхвърляне на неговото заявление или неговата оферта, както и при публикуване на съобщение за възлагане на обществена поръчка, член 7, параграф 1 и член 9, параграф 3 от посочената директива предоставят на възлагащите органи възможността да откажат достъп до определена информация, когато разкриването ѝ може да причини вреда на законните търговски интереси на операторите, обществени или частни, или може да попречи на лоялната конкуренция между доставчиците.
- 39 Несъмнено тези разпоредби се отнасят до поведението на възлагащите органи. Следва да се признае обаче, че полезното им действие би било изложено на сериозен риск, ако при жалба, подадена срещу решение на възлагащ орган относно процедура за възлагане на обществена поръчка, цялата информация относно тази процедура за възлагане трябва без никакво ограничение да бъде предоставена на разположение на жалбоподателя, а дори и на други лица като встъпилите страни.

- 40 При такава хипотеза самото обжалване би дало достъп до информация, която може да бъде използвана за нарушаване на конкуренцията или за увреждане на законните интереси на икономическите оператори, които са участвали в съответната процедура за възлагане на обществена поръчка. Такава възможност би могла дори да насърчи икономическите оператори да подават жалби с единствената цел да получат достъп до търговските тайни на своите конкуренти.
- 41 При такова обжалване ответник е възлагащият орган, тъй като икономическият оператор, чиито интереси могат да бъдат увредени, не е непременно страна по спора, нито е привлечен в делото, за да ги защитава. Поради тази причина още по-важно е да се предвидят механизми, които по надлежен начин запазват интересите на такива икономически оператори.
- 42 Задълженията, предвидени от Директива 93/36 относно спазването на поверителността на информацията от възлагащия орган, при обжалване се поемат от органа, отговорен за производството по обжалване. Изискването за ефективно обжалване, предвидено в член 1, параграф 1 от Директива 89/665 във връзка с член 7, параграф 1, член 9, параграф 3 и член 15, параграф 2 от Директива 93/36, следователно задължава този орган да вземе необходимите мерки за гарантиране на полезното действие на тези разпоредби и по този начин да осигури запазването на лоялната конкуренция, както и защитата на законните интереси на съответните икономически оператори.
- 43 Следователно в рамките на производство по обжалване в областта на възлагането на обществени поръчки, органът, отговорен за това производство, трябва да може да реши, че информацията, съдържаща се в преписката относно такова възлагане, не може да бъде предоставена на страните и на адвокатите им, когато това е необходимо, за да се осигури желаната от общностното право защита на лоялната конкуренция или на законните интереси на икономическите оператори.

- 44 Изниква въпросът дали това тълкуване е в съответствие с понятието за справедлив процес по смисъла на член 6 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г. (наричана по-нататък „ЕКПЧ“).
- 45 Всъщност както е видно от акта за препращане, Varec изтъква пред Conseil d'État, че правото на справедлив процес предполага да се гарантира състезателният характер на всяко съдебно производство, че принципът на състезателност представлява общ принцип на правото, че намира основание в член 6 от ЕКПЧ и че този принцип предполага правото на страните в процеса да се запознаят с всички представени на съда материали и становища с оглед да окажат влияние върху неговото решение и да ги обсъдят.
- 46 В тази връзка следва да се подчертае, че член 6, параграф 1 от ЕКПЧ по-специално предвижда, че „всяко лице [...] има право на справедливо и публично гледане на неговото дело в разумен срок от независим и безпристрастен съд [...]“. Съгласно постоянната практика на Европейския съд по правата на човека състезателният характер на производството представлява един от елементите, които позволяват да се прецени справедливият характер на това производство, но той може да бъде претеглен спрямо определени права и интереси.
- 47 По общо правило принципът на състезателност предполага правото на страните в процеса да се запознаят с представените пред съда доказателства и становища и да ги обсъдят. В някои случаи обаче може да е необходимо да бъде отказан достъп на страните до определена информация, за да се защитят основните права на трето лице или да се запази значим обществен интерес (вж. Европейския съд по правата на човека, Решение по дело Rowe и Davis срещу Обединеното кралство от 16 февруари 2000 г., *Recueil des arrêts et décisions* 2000-II, § 61, и Решение по дело V. срещу Финландия от 24 април 2007 г., все още непубликувано в *Recueil des arrêts et décisions*, § 75).

48 Сред основните права, които могат да бъдат защитени по този начин, е предоставеното от член 8 от ЕКПЧ право на защита на личния живот, което произтича от общите конституционни традиции на държавите-членки и е потвърдено в член 7 от Хартата на основните права на Европейския съюз, прогласена в Ница на 7 декември 2000 г. (ОВ С 364, стр. 1) (вж. по-специално Решение от 8 април 1992 г. по дело Комисия/Германия, С-62/90, *Recueil*, стр. I-2575, точка 23 и Решение от 5 октомври 1994 г. по дело X/Комисия, С-404/92 Р, *Recueil*, стр. I-4737, точка 17). В тази връзка от практиката на Европейския съд по правата на човека произтича, че не може да се счита, че понятието за личен живот трябва да бъде тълкувано като понятие, което изключва професионалната или търговска дейност на физическите и юридическите лица (вж. Европейския съд по правата на човека, Решение по дело Niemietz срещу Германия от 16 декември 1992 г., серия А № 251-В, § 29, Решение по дело Société Colas Est и др. срещу Франция от 16 април 2002 г., *Recueil des arrêts et décisions* 2002-III, § 41 и Решение по дело Peck срещу Обединеното кралство от 28 януари 2003 г., *Recueil des arrêts et décisions* 2003-I, § 57) — дейност, която може да включва участието в процедура за възлагане на обществена поръчка.

49 От друга страна, Съдът е признал защитата на търговските тайни като общ принцип (вж. Решение от 24 юни 1986 г. по дело AKZO Chemie и AKZO Chemie UK/Комисия 53/85, *Recueil*, стр. 1965, точка 28 и Решение от 19 май 1994 г. по дело SEP/Комисия, С-36/92 Р, *Recueil*, стр. I-1911, точка 37).

50 На последно място запазването на лоялната конкуренция в рамките на процедури за възлагане на обществени поръчки представлява значим обществен интерес, чието опазване е допустимо съгласно цитираната в точка 47 от настоящото решение съдебна практика.

51 Следователно във връзка с жалба, подадена срещу решение на възлагащ орган относно процедура за възлагане на обществена поръчка, принципът на съвместност не включва правото на неограничен и абсолютен достъп на страните до цялата информация относно съответната процедура за възлагане, която е предоставена на органа, отговорен за обжалването. Напротив, това право на достъп трябва да бъде претеглено спрямо правото на другите икономически оператори на защита на поверителната им информация и търговските им тайни.

- 52 Принципът на защита на поверителната информация, както и на търговските тайни трябва да се прилага така, че да се съгласува с изискванията за ефективна правна защита и спазването на правото на защита на страните по спора (вж. по аналогия, Решение от 13 юли 2006 г. по дело Mobistar, C-438/04, Recueil, стр. I-6675, точка 40), а в случай на съдебно обжалване или преразглеждане от страна на орган, който е юрисдикция по смисъла на член 234 ЕО — така че да се гарантира, че производството в своята цялост спазва правото на справедлив процес.
- 53 За тази цел органът, отговорен за обжалването, непременно трябва да може да разполага с изискваната информация, включително поверителната информация и търговските тайни, за да бъде в състояние да се произнесе при пълно познаване на делото (вж. по аналогия Решение по дело Mobistar, посочено по-горе, точка 40).
- 54 С оглед на изключително сериозната вреда, която може да следва от неправомерното предоставяне на определена информация на конкурент, посоченият орган трябва преди да предостави тази информация на страна по спора, да даде възможност на съответния икономически оператор да се позове на поверителния характер или характера на търговска тайна на тази информация (вж. по аналогия Решение по дело AKZO Chemie и AKZO Chemie UK/Комисия, посочено по-горе, точка 29).
- 55 Следователно на поставения въпрос трябва да се отговори, че член 1, параграф 1 от Директива 89/665 във връзка с член 15, параграф 2 от Директива 93/36 трябва да се тълкува в смисъл, че органът, отговорен за предвиденото в споменатия член 1, параграф 1 обжалване, трябва да гарантира поверителността и правото на запазване на търговските тайни във връзка с информацията, съдържаща се в преписките, които са му предоставени от страните по делото, и по-специално от възлагачия орган, като самият той може да се запознае с такава информация и да я вземе предвид. Този орган следва да реши в каква степен и съгласно какви подробни правила трябва да се гарантира поверителността и тайната на тази информация с оглед изискванията за ефективна правна защита и спазване на правото на защита на страните по спора, а в случай на съдебно обжалване или преразглеждане от страна на орган, който е юрисдикция по смисъла на член 234 ЕО — с цел производството в своята цялост да спазва правото на справедлив процес.

По съдебните разноси

56 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред препращащата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноси. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

Член 1, параграф 1 от Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство, в редакцията му, произтичаща от Директива 92/50/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за услуги, във връзка с член 15, параграф 2 от Директива 93/36/ЕИО на Съвета от 14 юни 1993 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за доставки, изменена с Директива 97/52/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 1997 година, трябва да се тълкува в смисъл, че органът, отговорен за предвиденото в споменатия член 1, параграф 1 обжалване, трябва да гарантира поверителността и правото на запазване на търговските тайни във връзка с информацията, съдържаща се в преписките, които са му предоставени от страните по делото, и по-специално от възлагащия орган, като самият той може да се запознае с такава информация и да я вземе предвид. Този орган следва да реши в каква степен и съгласно какви подробни правила трябва да се гарантира поверителността и тайната на тази информация с оглед изискванията за ефективна правна защита и спазване на правото на защита на страните по спора, а в случай на съдебно обжалване или преразглеждане от страна на орган, който е юрисдикция по смисъла на член 234 ЕО — с цел производството в своята цялост да спазва правото на справедлив процес.

Подписи